

UNITATEA UNUI SINGUR DUMNEZEU, ÎNTR-O SINGURĂ BISERICĂ

Mulțumesc, frate Neville,

Domnul să te binecuvânteze. Eu sunt la fel ca fratele Neville așa că nu pot aștepta până la Crăciun ca să deschid atunci cadoul pe care l-am primit. Fratele Neville arată foarte bine în costumul său cel nou și vreau să spun că și eu am primit un palton foarte frumos. Cred că este cel mai frumos palton pe care l-am văzut vreodată în viața mea și vă spun sincer că apreciez foarte mult gestul vostru. Vă mulțumesc pentru că m-ați văzut mai mare decât sunt în realitate, dar sper că mâine îmi vor aduce altul care să fie după măsura mea.

Desigur, ați auzit povestea cu omul a cărui pătură a fost prea scurtă. Cam așa stau lucrurile și cu mine numai că, în cazul meu, paltonul este prea mare. Totuși, vreau să vă spun că este foarte frumos și că nădăjduiesc că mi se va aduce altul mai mic, pe care să-l pot îmbrăca, pentru a vă arăta că-mi place.

Adevărul este că m-am și văzut predicând cu el pe mine și pot să vă spun că nu am avut niciodată un palton bun. Este pentru prima dată când am unul nou.

Vă mai amintiți de prima ieșire misionară din viața mea? Mă refer la noaptea aceea când m-am dus la Saint-Louis ca să mă rog pentru fiica lui Robert Daugherty. Cred că fratele și sora Spencer își mai amintesc, nu-i așa? O, este aici și fratele Roy Slaughtter.

În vremea aceea nici măcar nu aveam palton așa că l-am împrumutat pe al

fratelui meu, iar biserica a adunat 11 dolari ca să-mi pot plăti biletul de tren. Paltonul fratelui meu îmi era foarte mare, așa că nu l-am îmbrăcat, ci l-am dus împachetat pentru că arătam foarte rău cu el.

La Saint-Louis am stat două zile și Domnul a lucrat minunat vindecând-o pe micuța Betty. Voi știți că eu am întâlnit-o nu demult, iar acum este o tânără femeie.

Atunci însă avea o boală foarte gravă și zăcea de câteva zile, tremurând și răcnind ca un animal, iar medicii nu au putut face nimic ca s-o ajute.

Eu am stat și m-am rugat toată ziua și seara următoare pentru ea, iar Domnul mi-a arătat o vedenie în care mi-a spus tot ce trebuia să facem ca să fie eliberată. Eu m-am dus la tatăl fetei și la lucrătorul care era cu el și le-am spus:

„Fetița va fi eliberată de îndată ce veți face ce vă voi spune.” Apoi am vorbit cu mama fetei și i-am spus:

„Ieri ai fost în oraș și ai cumpărat niște tigăi mici, printre care și una de culoare albastră, pe care n-ai folosit-o deloc ci ai pus-o în bucătărie.”

„Așa este”, a răspuns ea.

„Du-te, ia-o și umple-o cu apă, apoi adu-o aici. Ia și un prosop alb, căci „AȘA VORBEȘTE DOMNUL: micuța Betty va fi

vindecată!” Și totul s-a întâmplat întocmai.

(Fratele Roy Slaughter spune: „Frate Branham, aș vrea să spun și eu ceva dacă se poate.”)

Desigur, frate, dă-i drumul.

„Tu știi că și eu te-am chemat odată la noi pentru că era bolnavă fiica noastră, iar tu ai chemat-o pe soție și i-ai spus. Eu ți-am transmis că fetița a fost consultată de cinci medici și că toți ne-au spus că din punct de vedere medical nu mai este nici o șansă de salvare.”

„Da, așa este.”

„Apoi te-ai dus și te-ai rugat, după care ai chemat-o pe soția ta și i-ai spus să ne dea telefon și să ne spună că fetița va fi bine.

„Da.”

„Așa se face că, a doua zi, soția mea s-a dus cu fetița la spital iar medicii au întrebat-o când au văzut-o: „S-a întâmplat ceva?”

„Da,” a răspuns ea.

Imediat a început un du-te vino, ca să afle ce s-a întâmplat cu fetița, căci totul era în ordine, dar soția le-a spus:

„Nu, nu s-a întâmplat nimic deosebit. Aceasta este urmarea rugăciunii fratelui Branham.”

Fratele Branham spune: „Da, îmi amintesc de aceasta.”

Fetița avea temperatură mare și cei cinci medici nu puteau să-și dea niciun seama din ce cauză era acel lucru.

Eu fusesem plecat pe câmpul misiunii, iar când am venit acasă am primit mesajul tău, în care mă rugai să mă rog pentru fiica ta.

Cred că-ți mai amintești de cazul acesta, scumpo, nu-i așa? Eu îmi amintesc foarte bine că eram cazați la hotelul Blocherbath. Când am primit mesajul lui, ne-am dus în fața Domnului, iar El mi-a arătat o vedenie, așa că l-am sunat imediat pe fratele Slaughter și i-am spus: „Așa Vorbește Domnul: nu vă îngrijați, pentru că fetița va trăi!”

Și ea trăiește și astăzi spre slava Domnului.

Adevărul este că de atunci încoace s-au petrecut o mulțime de lucruri care arată cu claritate că Domnul Isus a rămas Același. El este atât de minunat!

Și eu mă tot gândesc că, chiar dacă aș economisi fiecare penny pe care îl deține lumea și dacă aș trăi o mie de ani, aș prefera să știu că am viața

veșnică. De ce aceasta?

Pentru că viața aceasta se va sfârși oricum, dar viața veșnică nu are sfârșit pentru că nu are nici început. Noi îi suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu pentru aceasta.

Fratele Neville tocmai a citit ceva din Scriptură pentru mine. Da, el a citit din **Ioan 17.21**:

„Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis .”

Aceste cuvinte au fost spuse de Isus în rugăciunea Sa. Și folosindu-mă de acest text, aș vrea să luăm tema: **„Unitatea unui singur Dumnezeu într-o singură biserică.”**

Voi știți că Dumnezeu l-a făcut pe om pentru un scop, acesta este motivul pentru care de-a lungul vieții sale, el încearcă tot timpul să realizeze ceva. Aceasta este bine, dar necazul este că omul încearcă să facă toate aceste lucruri fără El. Da, aceasta este greșeala care îl aduce în multe necazuri

Și noi știm că în Geneza, care este începutul sau timpul semănatului seminței, Dumnezeu l-a făcut pe om în mod desăvârșit, deoarece El este cel mai mare Proiectant.

Apoi, când a început să facă viețuitoarele, Dumnezeu a început de la forma cea mai simplă, care este mormolocul și a mers

până la forma cea mai superioară care este omul făcut după chipul lui Dumnezeu. Și omul a început să facă și el câte ceva, dar când a început să se îndepărteze de Dumnezeu, a început să aibă gânduri egoiste, iar când s-a întâmplat aceasta a început să se gândească la ceva pentru el însuși. Și n-a trecut mult până când omul a corupt întreaga planetă pe care l-a pus Dumnezeu. Da, a ajuns într-o stare de decădere atât de mare încât Cuvântul spune că Domnul S-a mâhnit în inima Lui și i-a părut rău că l-a făcut pe om pe pământ.

Vă puteți imagina cum S-a simțit Dumnezeu când a văzut că chiar ființa pe care a făcut-o după chipul Său și pe care a pus-o să stăpânească pământul, s-a întors cu toate puterile ei spre dorințe egoiste și spre realizări personale? Și noi vedem că Dumnezeu a hotărât să-i dea omului o mare lecție, așa că a hotărât distrugerea întregii lumi vechi prin potop, din care l-a scăpat numai pe Noe și casa lui.

Da, se pare că omul nu poate învăța decât dacă primește o lecție aspră. Noi putem vedea aceasta chiar și în cazul copiilor noștri, pe care suntem nevoiți să-i pedepsim adesea ca să-i facem să înțeleagă.

Și se pare că omul este în el însuși un faliment total. De ce aceasta? Pentru că atunci când a pierdut legătura cu Dumnezeu, el a devenit un egoist și n-a mai depins de Dumnezeu. Atunci Dumnezeu i-a dat o lecție pentru ca omul să vadă că ceea ce făcea nu este bine, dar această lecție n-a însemnat nimic pentru el deoarece imediat după aceea îl vedem alergând din nou ca să realizeze ceva.

Și Biblia spune că oamenii au zis: „*Haidem să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul.*” (Geneza 11.4). De ce aceasta? Pentru că voiau să ajungă în ceruri fără să meargă pe calea hotărâtă de Dumnezeu pentru aceasta.

Și voi știți desigur, că oamenii pot să realizeze ceva mai bine atunci când sunt uniți mai mulți.

Dacă luați un singur om, puterea lui este mică, dar dacă mai puneți unul lângă el, puterea este de două ori mai mare, dacă puneți patru, puterea este de patru ori mai mare.

Și Dumnezeu vrea ca noi să fim una. El l-a făcut pe om ca să fie una în El, iar motivele, obiectivele și realizările noastre să fie și ele una. El ne-a făcut pentru acest scop dar vedem că imediat după potop omul a început să meargă din nou pe cont propriu. Și noi vedem că Duhul Dumnezeului celui Viu se luptă tot timpul încercând să-l îndepărteze pe om de propriile sale realizări și dorințe egoiste și să-L îndrepte spre planul făcut de Dumnezeu încă de la început.

Și eu vă spun: cât timp omul va urma propriul său plan va fi numai un faliment. Da, el poate realiza un lucru bun numai atunci când se întoarce la obiectivul corect și la motivul corect, care este în conformitate cu planul făcut de Dumnezeu pentru el. Orice altă fundație este făcută pe nisipuri mișcătoare.

Și noi vedem că acolo, în Geneza, oamenii au încercat să se unească, să devină una, dar această unitate pe care au făcut-o ei a fost sub o putere politică. Da, ei s-au unit având un obiectiv comun, dar această unitate era un lucru rău, pentru că era făcută împotriva planului lui Dumnezeu. Totuși ei au mers mai departe, iar voi știți desigur că atunci când oamenii se unesc pentru a face ceva, pot să realizeze lucruri mari.

Uitați-vă și în lumea de astăzi și veți vedea cum oamenii se unesc și cu toate că scopul lor este greșit, realizează lucruri mari.

Și ce au făcut atunci? Au construit un turn, pe care mă îndoiesc că știința modernă ar putea să-l facă astăzi cu toată dotarea lor sofisticată. De ce au reușit ei să-l ridice? Pentru că au avut un singur gând, un singur motiv și un singur scop; și anume: „Haideți să construim un turn înalt, astfel încât, dacă Dumnezeu va mai încerca să distrugă din nou lumea, să ne urcăm în acest turn și să ajungem până la El! În felul acesta nu ne va mai putea atinge!”

Vedeți? Acesta era gândul lor, dar noi putem vedea că această unire a oamenilor a fost complet în afara voii lui Dumnezeu.

Priviți și vedeți dacă aceasta nu este tabloul complet al unirii pe care oamenii încearcă s-o facă din nou în timpul acesta.

Adevărul este că noi ar trebui să fim uniți, dar problema este că oamenii se unesc sub un sistem greșit.

Ați observat voi că Diavolul vine și imită lucrarea lui Dumnezeu? Ați văzut cum vine și ia lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut cu un scop și le pervertește?

Dacă o minciună este prezentată la suprafață ca adevăr, nimeni nu poate s-o detecteze. De ce aceasta? Pentru că conține 99% adevăr și abia 1% minciună, iar prin aceasta poate să înșele.

Ați observat cum a înșelat-o Diavolul pe Eva? Tot ce i-a spus, a fost perfect

adevărat, dar a avut grijă să mai adauge ceva. Astfel, el i-a spus:

„Dumnezeu știe că în ziua când veți mânca din el (din pom), vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu cunoscând binele și răul.” (Geneza 3.5) , ceea ce era exact așa.

Și ce a răspuns Eva? *„Dar Domnul Dumnezeu a spus că dacă vom mânca din acest pom, vom muri” (v.3).*

Și șarpele a spus:

„Hotărât că nu veți muri!”
(v.4)

Vedeți? El i-a spus atâtea lucruri adevărate, în final adăugând doar o minciună micuță. *„Hotărât că nu veți muri!”*

Când a fost pe pământ, Domnul Isus a spus:

„Luați seama și păziți-vă de aluatul fariseilor”. (Matei 16.6), iar Pavel a adăugat:

„Nu știți că puțin aluat dospește toată

plămădeala?” (1Corinteni 5.6). Desigur, totul trebuie să fie desăvârșit pentru că altfel n-ar fi corect deloc.

Astfel, planul de mântuire trebuie să fie desăvârșit și la fel făgăduințele lui Dumnezeu, pentru că altfel, ceva ar fi greșit.

Dacă Biserica Dumnezeului celui viu nu face tot ceea ce a spus Dumnezeu că trebuie să facă, înseamnă că pe undeva este ceva greșit. Da, trebuie să fie ceva greșit.

Uitați-vă de exemplu la ceas. El este alcătuit dintr-o mulțime de roțițe care lucrează într-o armonie perfectă unele cu altele, rezultatul acestei unități desăvârșite fiind indicarea corectă a orei. Dar ce se întâmplă dacă o singură roțiță o ia pe calea ei și nu mai stă în unitate cu celelalte? Oricât de bine ar fi așezate rubinele sau celelalte roțițe, totul se dereglează, iar pentru că ceasul nu mai poate indica ora exactă, este nevoie ca toate roțițele să fie unite din nou...

Vedeți? Acesta este și scopul lui Dumnezeu cu noi. El vrea să ne unească pentru a fi una.

Privind în Geneza, noi am văzut cum Diavolul a sucit toate lucrurile, aducând la suprafață minciuna, care este o pervertire a adevărului, așa cum nedreptatea este pervertirea dreptății.

În felul acesta lucrarea desăvârșită a lui Dumnezeu, este pervertită prin lucrurile rele ale Satanei. Adevărul este că Satana nu poate să creeze nimic, de aceea trebuie să ia ce a fost creat de Dumnezeu și să pervertească.

Astfel, dacă un bărbat trăiește cu soția sa, este absolut corect, dar dacă face același lucru cu o altă femeie, aceasta este o perversiune și înseamnă moartea.

Vedeți? Unul aduce Viața, pe când celălalt seamănă numai Moarte. Și Satana a pervertit toate lucrurile, luând ceea ce a făcut Dumnezeu în mod desăvârșit și schimbându-le.

V-ați gândit vreo dată la religia mahomedană și la învățătura ei? De două mii de ani, ei țin un cal alb înșeuat lângă mormântul lui Mahomed. Gărzile îl schimbă din patru în patru ore și aceasta pentru că credința lor spune că într-o zi acest bărbat va învia și va călări prin întreaga lume. Da, aceasta cred ei.

Dar v-ați întrebat de ce țin acolo un cal alb? Este foarte simplu. Pentru că Biblia spune în Apocalipsa că Domnul Isus va veni călare pe un cal alb, că va fi îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge, iar Numele Său este „*Cuvântul lui Dumnezeu*”. Da, El va veni urmat de oștirea Sa, care va fi de asemenea călare pe cai albi .

Vedeți cum această religie perversă a sucit lucrurile punându-l pe Mahomed călare pe un cal alb?

Dar Isus vine din ceruri pe când Mahomed e un simplu om, aceasta arătând că întotdeauna Satana se folosește de lucrurile pământești, pe când Dumnezeu lucrează cu cele cerești.

V-ați gândit vreodată să comparați turnul din Babilon cu scara lui Iacov? Ce au făcut ei? Au încercat să construiască trepte în jurul unui turn înalt, cu scopul de a ajunge în ceruri.

Vedeți? Aceasta era o pervertire a scării lui Iacov care venea din cer la pământ și pe care urcau și coborau îngerii lui Dumnezeu. (Geneza 28.12)

V-ați gândit vreodată la ONU, care încearcă să unească toate popoarele, pentru a face din ele o putere unită? Vedeți, faptul că vrea să facă o unitate este în ordine, dar problema este că e o unitate greșită, deoarece cel ce conduce toate națiunile este Satana și nu Dumnezeu, deci popoarele se unesc sub conducerea lui.

Voi știți că atunci când L-a dus pe Isus în pustie ca să Îl ispitească, L-a urcat pe un munte înalt, i-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor și i-a spus:

„Toate acestea sunt ale mele, dar ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie!” (Matei 4.9).

Și Isus nu a spus că nu ar fi ale lui. De fapt acesta este motivul pentru care avem războaie și omoruri etc, pentru că împărățiile acestei lumi sunt controlate de Satan. Da, toate acestea nu vor înceta cât timp ei sunt conduși de Diavolul!

În ce ne privește însă pe noi, privim după împărăția care va fi așezată o dată cu venirea lui Hristos, în care nu vor mai fi războaie și suferințe, ci va dăinui o pace veșnică.

V-ați gândit vreodată că și Rusia a avut o rusalie falsă? O lucrare făcută de Diavolul? Aceasta s-a întâmplat atunci când i-au forțat pe toți oamenii să accepte comunismul, un sistem în care oamenii urmau să aibă totul în comun.

Voi știți că aceasta a fost condiția bisericii primare, după ce Duhul Sfânt S-a coborât în ziua de rusalii. Atunci oamenii își vindeau ogoarele și averile, iar câștigul îl aduceau la picioarele apostolilor, care împărțeau totul între frați, după nevoile fiecăruia.

Dar ce a făcut Diavolul? A venit și el, a intrat în lume și a ridicat o putere politică prin care i-a forțat pe oameni să facă același lucru.

Dumnezeu însă, nu forțează pe nimeni să facă ceva, ci dimpotrivă, El îl lasă pe fiecare om să decidă singur. El poate să vă avertizeze eventual punând o barieră în calea voastră, dar în ce privește primirea Sa ca Mântuitor personal, aceasta este libera alegere a fiecărui om. Satana a pervertit însă întotdeauna planul lui Dumnezeu.

V-ați gândit vreodată la catolicism? Ați văzut că el încearcă să-l facă pe fiecare om un catolic? Dar aceasta nu va merge, deoarece este un plan omenesc.

V-ați gândit vreodată la biserica protestantă, condusă de federația bisericilor? Ea încearcă să forțeze toate bisericile mici să pășească în această unire. Și ei vor presa atât de mult lucrurile, încât nu vă veți mai putea aduna dacă nu aparțineți de Consiliul Bisericilor. Astfel, adunările ca cea de aici, vor trebui să „plătească” pentru aceasta.

Noi nu ne facem însă probleme din cauza aceasta, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu, spune:

„Nu te teme, turmă mică: pentru că Tatăl vostru, vă dă cu plăcere împărăția.” (Luca 21.32), și la aceasta privim.

Vedeți, toate acestea sunt realizările
Vrăjmașului, care încearcă să aducă totul sub planul său greșit. Spun greșit
pentru că el nu are originalul, ci a luat ceea ce a făcut Dumnezeu și a
pervertit totul.

Astăzi, el încearcă să ducă întreaga
lume într-o mare unitate, într-o mare unire a națiunilor, iar dacă conducerea
acestei lucrări o are un om, este clar că cel ce dirijează totul , este în
realitate Diavolul, care este domnitorul acestei lumi.

Împărăția lui Dumnezeu nu este pe
acest pământ , ci în inimile noastre, deoarece este o împărăție spirituală, în
care noi intrăm prin naștere.

Isus spunea: „...*Împărăția lui
Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile.*

*Nu se va zice: „Uite-o aici!” sau
„Uite-o acolo!” Căci iată că împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.”*
(Luca 17.20-21).

Împărăția lui Dumnezeu locuiește în
voi prin Duhul Sfânt care vă conduce și vă ocrotește. Aceasta este Împărăția.

Dar națiunile merg înainte,
înșelându-se unele pe altele. Ele vorbesc despre pace și înțelegere, deși
fiecare dintre ele au la spate un cuțit cu care sunt gata s-o lovească pe
cealaltă.

De curând am avut ocazia să vorbesc cu

un ofițer, care mi-a spus că au avut o întâlnire secretă în California. La acea întâlnire au participat mai mulți oameni de știință și s-au discutat o mulțime de probleme. Și acest bărbat, mi-a spus:

„Frate

Branham, înainte ca să fiu admis la acea întrunire, mi s-a studiat bine biografia, mergând în urmă până la stră-străbunicii mei. Îți spun sincer că aș fi preferat să nu fiu acolo, când am văzut cum toți acei oameni de știință s-au ridicat și au început să vorbească despre dotarea armatei. O groază i-a cuprins pe toți cei prezenți, iar sângele din vene părea că îngheață când au început să spună acele lucruri. Da, ei vor să renunțe la o parte din armată, deoarece nu mai au nevoie de ea și aceasta pentru că au în dotare o mulțime de arme de distrugere în masă, care sunt atât de ucigătoare încât în câteva secunde pot să distrugă întreaga planetă. Dacă aceste secrete ar ajunge la urechile națiunii, oamenii ar ieși pe străzi țipând de groază. Da este suficient să arunce o singură bombă și ar fi distrusă o suprafață de câteva sute de mile făcând un crater de 100 de picioare adâncime. Unde crezi că te vei putea ascunde atunci?

Chiar dacă vei săpa 100 de picioare în pământ, tot nu vei putea scăpa de erupția vulcanică ce va urma, sau vei suferi o comotie cerebrală din cauza impactului puternic.

Și acel bărbat spunea mai departe:

„Unul dintre cei mai importanți oameni de știință din domeniul militar, s-a ridicat în picioare și a spus:

„Domnilor, aș prefera să am o vacă bătrână și o căsuță undeva la munte, unde să pot locui liniștit în puținul timp care mi-a mai rămas. Dar nici acolo nu mai este siguranță, deoarece într-o zi nu va mai rămâne nimic altceva decât pulbere sau

cenușă vulcanică.”

Oh, fraților, aș vrea să știu unde veți găsi un loc de scăpare în timpul acela? Da, noi avem o scăpare, un acoperiș și anume, sub aripile ocrotitoare ale Domnului. O, voi aveți un suflet nemuritor, care nu poate muri niciodată și care nu este făcut din atomi, sau din hidrogen, din oxigen, sau din ceva pământesc, ci din Duhul. Da, Dumnezeu cel Atotputernic l-a creat și l-a pus în voi, în aceste trupuri de carne.

În ce zi trăim noi, în ce timp? Da, este un timp în care oamenii au progresat și au progresat, până când au ajuns la aceste lucruri. Și ce vor face acum cu ele?

Vedeți voi? Satana se folosește de mintea omului. El a făcut aceasta și în Eden, unde s-a folosit tot de gândirea unui om. El a făcut aceste lucruri chiar și în biserică. Da, Diavolul a luat capul unui om ca să-i poată folosi ochii. Și dacă priviți un om care nu este născut din nou, deci care nu este duhovnicesc, veți vedea că el va lua ceea ce izbește privirea, adică splendoarea lumii, încercând tot timpul să realizeze ceva. Un astfel de om va voi să adere la o biserică, să fie religios și evlavios, așa că va căuta o biserică mare, pentru că vrea să realizeze ceva mareț. El vrea să aibă un nume mare, dar Biblia spune că o asemenea gândire este lumească, firească, drăcească.

Astfel, ei spun: „O, dacă aș avea propria mea organizație! Dacă aș putea aduna în ea câteva mii de suflete, atunci ar fi cea mai mare din țară.”

Dar la ce ar folosi aceasta? La nimic.

Cu toate acestea,
ei visează numai lucruri mărețe. Cred că prin anul 1944, baptiștii au lansat un slogan: „Un milion de convertiți mai mult în '44”.

Și ce-au realizat când au avut un milion de convertiți mai mult? Au ocupat doar locurile din bănci, deoarece nu au avut o naștere din nou adevărată, cum a fost aceea din zilele apostolilor lui Hristos. Da, ei erau doar niște creștini cu nume: baptiști.

Uitați-vă și la celelalte denominațiuni: la luterani, la prezbiterieni, la penticostali, etc. și veți vedea că toate sunt la fel. Ei doresc să realizeze cu toții ceva măreț deoarece ochii lor privesc numai după așa ceva. Ei privesc totul prin ochii aceștia firești și nu pot înțelege că ceea ce fac nu este corect. Ei nu pot înțelege că Diavolul se folosește de ochii lor, ca să le arate ceva măreț. Da, Satana le deschide ochii ca să privească la ele. El intră în biserică și o face să privească totul prin intelect și nu prin credință.

Cu câțva timp în urmă, a fost aici în Louisville, marele evanghelist Billy Graham. El a ridicat Biblia sus și a spus: „Aceasta este unitatea de măsură a lui Dumnezeu!”

Și el avea dreptate, pentru că așa este.

Mordecai Ham, evanghelistul și eu, stăteam la aceeași masă, căci Billy a fost convertit de acest bărbat.

Și Billy a spus:

„Oare

ce se întâmplă? Pavel mergea într-o cetate și convertea unul iar când se întorcea peste un an, găsea încă 30 lângă el.” După care a adăugat: „Eu merg într-o cetate și convertesc 20.000 de oameni, dar când mă întorc peste un an, nu mai găsesc nici 20. Aceasta arată că ceva este pe dos. Și știți care este problema? Totul se petrece din cauză că voi, predicatorii sunteți leneși și în loc să-i vizitați pe oameni, stați în birourile voastre, cu picioarele pe masă.”

Ascultându-l mi-am zis: „Billy acesta este un bun intelectual și încearcă să mă citeze pe mine, dar nu are dreptate!”

Ce păstori i-au vizitat pe bărbații convertiți de Pavel? Vedeți?

Dar uitați-vă la așa numitele adunări de astăzi: Ei au întâlniri mari, dar nu lucrează decât la partea intelectuală a omului. Astfel, omul ajunge sub vraja unei treziri și spune: „Da, îl accept pe Hristos!” dar o face intelectual pentru că este într-o mare mulțime; o face din cauza slujbei mari din fața lui. Dar tot ce face este numai din intelect de aceea nici nu poate merge mai departe. De ce aceasta? Pentru că Cuvântul trebuie să coboare de la minte în inima mea și să producă nașterea din nou, pentru că altfel nu voi putea trece testul.

Conceptia intelectuală este în ordine, dar nu uitați că atunci când ochii voștri privesc spre ea, Diavolul se folosește de ochii voștri ca să vă distragă atenția de la Cuvânt.

În grădina Eden s-a dovedit că Diavolul a ales capul omului (mintea) ca să lucreze în el, dar Dumnezeu alege întotdeauna inima.

Astfel, Satana vine și îi arată ceva ce se poate vedea cu ochii. Deci, vede și crede, dar Dumnezeu vine în inimă prin credință, adică crede fără să vadă, deoarece Biblia spune că: „*credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.*” (Evrei 11.1).

Da, Dumnezeu folosește inima, pe când Satana folosește mintea.

Atunci ce rost mai au aceste mari școli și seminarii? De multe ori ele ne trag în jos, când s-ar cuveni să ne ducă în sus. De ce aceasta? Pentru că lucrează prin intelect și nu prin credință.

Și Biblia spune: „...*gândurile din inima omului sunt rele din tinerețea lui.*” (Geneza 8.21b).

Citind acest lucru, un bătrân critic necredincios, a spus:

„Ce prostie a spus Dumnezeu! Cum este posibil ca omul să gândească cu inima, când facultățile mintale sunt în creier și nu în inimă?”

Dar cu vreo cinci ani în urmă, știința a descoperit că inima umană posedă și facultăți de gândire. Da, în inima umană este un micuț compartiment, pe care nu-l posedă nici un alt animal, nici o altă vietate, și nici nu au putut să spună ce anume este acolo. Dar în final, ei au spus: „Este locul în care locuiește sufletul!”

Astfel că Dumnezeu vorbește Cuvântul, iar omul îl primește în inimă și nu în capul său. Dacă Dumnezeu ar fi spus „cap”, atunci ar scrie „cap”, dar El a spus „inimă”.

Priviți-l pe Moise. Când i s-a arătat în rugul de foc, Dumnezeu i-a spus: „...scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.” (Exod 3.5).

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise i-ar fi răspuns: „Păi, stai puțin, Doamne! Știu că ai vrut să spui: „Scoate-ți pălăria!” și nu încălțăminte, așa că îmi voi lua pălăria de pe cap, ca să par mai umil.”

Vedeți? Dumnezeu nu a spus „pălăria”, ci încălțăminte, pentru că așa a vrut să spună. El nu a spus niciodată: „Strângeți-vă mâinile și mergeți la biserică!” ci a spus: „Voi trebuie să vă nașteți din nou!”

El nu a spus: „Scrieți-vă numele în registrul unei biserici!”, ci: „**înnoiți-vă în mintea voastră, deveniți o faptură nouă!**” Acum, dacă un om nu a avut niciodată experiența nașterii din nou, prin creație el este încă un fiu al lui Dumnezeu, dar un fiu căzut. Acesta este motivul pentru care poate să ia un lemn și să facă din el o clădire, sau poate să ia un fier și să facă din el o mașinărie, sau poate lua pietre prețioase și să facă din ele podoabe.

Ce face el prin aceasta? Ia ceva din creația originală și pervertește, făcând ceva măreț. Omul nu poate crea, deoarece singurul Creator este Dumnezeu. Și noi putem vedea că Satana a ales capul. El a ales partea intelectuală a omului, iar acum, biserica a început să se miște tot în partea intelectuală a omului.

Astfel ei spun: „O, noi avem biserica cea mai mare și cea mai veche din țară!”

Dar eu vreau să vă spun ceva: „Cât timp bărbatul sau femeia, tânărul sau fata aceea, sunt convertiți prin intelect, ei vor prelua numai acele concepții intelectuale și ca urmare vor spune: „O, dar Biblia nu a vrut să spună aceasta sau aceea! Zilele minunilor au trecut, așa că astăzi nu mai există așa ceva!” De ce vorbesc ei așa? Pentru că privesc Biblia prin intelect.

Dacă însă un om lasă micuța lui cunoștință pe care o are în cap, să fie luată în stăpânire de Dumnezeu, atunci Duhul Sfânt va veni în inima lui și va face toate lucrurile noi.

Din clipa aceea, el va putea numi fiecare cuvânt al lui Dumnezeu, ca fiind adevărul, și va crede fiecare făgăduință divină. Da, atunci el va putea să realizeze ceva pentru Dumnezeu.

Deci vedeți? Dumnezeu a ales acel compartiment micuț din inima omului și l-a făcut pentru El însuși. Acolo este centrul Lui de control, acolo își trimite mesajele și de acolo vă controlează pe voi.

Și eu te întreb: cum poate lucra El prin tine, când natura duhului Diavolului este acolo? Biblia spune că fiecare om născut din femeie, este născut în păcat și în nelegiuire și vine în lume prin minciună. Acesta este adevărul. Aceasta este natura firească, animalică, adamică.

Cum poate realiza un om ceva? Numai prin intelect.

Când el ajunge însă să fie o creatură nouă, când omul vechi a murit iar omul nou s-a născut în inima lui, va aduce la suprafață o viață nouă: Viața lui Hristos. Atunci el renunță la gândurile sale egoiste și la planurile mărețe de a realiza ceva pentru sine și pornește spre Calvar, urmându-L pe Domnul.

Și ce face când ajunge acolo? la toate motivele, obiectivele și realizările sale și le așează la picioarele crucii, acolo unde Hristos a plătit prețul pentru salvarea noastră.

Acesta este motivul pentru care Isus a spus:

„Dacă un om nu se naște din nou, nu poate înțelege (în traducerea noastră: „vedea”) Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3.3). Voi nu o puteți face! Cu siguranță că nu!

Atunci de ce a făcut Dumnezeu acel loc micuț? Pentru a fi umplut.

Da, voi trebuie să fiți umpluți cu ceva. Nu este posibil ca să nu fiți umpluți cu ceva, deoarece a sosit timpul să luați o decizie. Voi sunteți siliți s-o faceți chiar acum. De ce aceasta?

Eu i-am auzit pe mulți lucrători vorbind despre semnul fiarei. Biblia spune că toți aceia care nu vor avea pecetea lui Dumnezeu, vor primi semnul fiarei.

Vedeți? Sunt numai două categorii:

-
din prima fac parte **cei care au pecetea lui Dumnezeu;**

- din a doua fac parte **cei care au semnul Satanei.**
Da, aceasta este ceea ce spune Biblia.

Așadar,
voi sunteți siliți să luați o decizie. (fratele Branham bate din palme).

Dați-mi voie să vă spun adevărul și să
vă previn cu privire la ceea ce va veni! Eu nu vreau să fiu dur, dar doresc să
știți adevărul.

Fiecare om va fi forțat să ia o
decizie, de aceea aș vrea să vă arăt din Cuvântul lui Dumnezeu ce înseamnă „o
pecete”.

Biblia
spune în Efeseni 4.30, și în multe alte locuri, că Pecetea lui Dumnezeu este
Duhul Sfânt.

*„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al
lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”*

Și țineți minte! Dacă nu posedați
pecetea lui Dumnezeu, voi veți fi însemnați de partea cealaltă oricât de
intelectuali ați fi, oricât de mare este denomiñațiunea voastră, sau oricât de

evlavioși sau de religioși ați fi.

Satana nu este o fiară cu coarne și
coadă, ci este un duh, deoarece Biblia spune că este atât de viclean,
încât *„dacă ar fi cu putință, i-ar
înșela chiar și pe cei aleși.”*
Vedeți? El este religios!

Priviți! N-a fost Cain la fel de
religios ca și Abel? Nu a adus și el o jertfă lui Dumnezeu, la fel ca Abel? Nu
s-a închinat și el la fel ca Abel? Ba da, dar știți care a fost deosebirea
între ei? Unul dintre ei a făcut totul printr-o concepție intelectuală, aducând
pe altarul său frumos împodobit, flori și fructe, pe când celălalt, Abel, a
adus prin credință un miel. De ce aceasta? Pentru că păcatul a cerut jertfirea
unei vieți – sângele. Astfel, el și-a așezat mielul pe o stâncă mică, după care
l-a înjunghiat, astfel încât sângele său a început să curgă pentru ispășire.

Și ce a spus Dumnezeu? *„Aceasta este
jertfa în care îmi găsesc plăcerea, Abele!”* Este corect? Desigur. Dar cum a
știut Abel să aducă această jertfă? Prin descoperire și nu prin intelect. Da,
el a primit o descoperire în inima sa.

Isus a spus în Matei 16.18 că *„Pe
această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor
birui.”*

Vedeți? Este vorba de descoperire
spirituală. Omul privește la ceea ce izbește ochiul, dar Dumnezeu privește în
inimă.

Și fiecare

om este umplut cu ceva. Poate că sunteți plini de îndoieli. Da, este posibil ca inima voastră sărmană să se zbată în îndoieli, deși nădăjduiesc să nu fie așa. Poate că inima voastră este plină de îngrijorări, poate că este agitată și vede numai necazurile.

Poate că este plină de o religie intelectuală, de o teologie frumos parfumată care aparține unei mari biserici vestite, dar care stă cu spatele spre credință și spre Cuvânt.

Dar, o, frate, lasă-mă să-ți spun
ceva!

Poate că vei duce o mulțime de membri
în acea biserică, până când într-o zi îmbătrânești și apoi mori, iar atunci îți
vei da seama că n-ai realizat nimic altceva decât încă un „turn Babel”.
Desigur.

O, poate că ești plin de prostii,
poate ești plin de nonsensuri sau de orice altceva. De ce aceasta? Pentru că nu
este posibil să fii gol. Așa spune Biblia.

Dimpotrivă, Biblia spune că „*Duhul
necurat, când iese afară dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, și caută
odihnă.*

*Fiindcă nu o găsește, zice: „Mă voi întoarce
în casa mea, de unde am ieșit. „Și când vine, o găsește măturată și împodobită.*

*Atunci se duce de mai ia cu el alte șapte
duhuri, mai rele decât el, intră împreună în casă, se așează în ea și starea de
pe urmă a omului acelaia ajunge mai rea decât cea dintâi.” (Luca 11.24-26).*

Aceasta se întâmplă cu oamenii care se întorc în aceste treziri care au loc printre organizații și aceasta pentru că sunt conduși de concepții intelectuale. Ei merg și se alătură la o biserică, după care se liniștesc spunând: „Oh, totul este în ordine. Aici nu este nici un nonsens.”

Apoi păstorul spune: „Oh, asta-i tot. Acele lucruri s-au întâmplat într-o altă epocă.”

Și știți care este primul lucru pe care îl face Satana? Se duce și mai ia încă șapte duhuri cu el, apoi se întoarce la acel om și astfel avem de-a face cu un duh evlavios, un diavol evlavios. Da, în felul acesta, acel om este umplut cu adevărat.

Următorul pas este că acel om devine mândru și gelos, ridicându-se chiar împotriva Celui ce a scris Biblia, deci împotriva lui Dumnezeu. Astfel el spune: „Făgăduința din Ioan 14.12, unde scrie: *„...cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”* este pentru zilele apostolilor. Astăzi nu mai există așa ceva!”

Dar nu este adevărat! De ce aceasta? Pentru că ultima însărcinare pe care a dat-o Domnul Bisericii Sale a fost:

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Iată semnele care-i vor însoți pe cei ce vor crede...” Pecine

vor însoți aceste semne? **Pe cei ce vor crede**, deci nu doar pe apostoli. Și ce vor face cei ce cred?

„În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi:

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.”

Vedeți? Aceste cuvinte au fost spuse de Isus. Dar nu uitați! Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred, nu pe gânditorii care caută numai greșeli; nici pe membrii unei biserici intelectuale, ci pe credincioșii născuți din nou, care au ieșit afară dintre intelectuali.

Și unde locuiește Dumnezeu? În inimă. El S-a așezat în camera Sa de control, de unde coordonează fiecare emoție, credință și caracterul vostru.

De ce aceasta? Pentru că Dumnezeu vrea ca voi să fiți umpluți. Cu ce? Cu El însuși, cu Duhul Sfânt.

Și Isus a spus în Luca 24.49: *„Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui”,* adică pe Duhul Sfânt. Și ce se va întâmpla atunci?

Fapte

1.8: *„Ci voi veți primi o putere, când se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martorii în Ierusalim, în toată Samaria și până la marginile pământului.”* Când? Când primiți

diploma de doctor în teologie? Nu! Când ați primit diploma de doctor în arte? Nu! Dar când?

Când primiți Duhul Sfânt. Și ce se va întâmpla atunci? *„Veți fi martorii Mei până la marginile pământului.”* Cât timp? În generația aceasta și în următoarele.

Desigur, în ziua de rusalii, când Duhul Sfânt a venit din ceruri ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde erau ei, au avut loc semne și minuni. Văzând aceasta, intelectualii au spus: *„Fraților ce să facem ca să fim salvați? ”*

Și Petru a răspuns: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Vedeți cu ce vrea Dumnezeu să vă umple? El vrea să vă umple cu Duhul Sfânt, iar apoi să vă facă una.

Vrea să vă unească într-o biserică? Nu, domnule! Într-un crez? Nu, domnule! Dar cum veți fi uniți? Prin Duhul.

Și Domnul Isus a spus: *„...pentru ca*

ei să fie una, cum și noi suntem una.” (Ioan 17.22).

Astfel, Duhul Sfânt a lui Dumnezeu va locui în voi. Ce va urma?

Duhul Sfânt va face prin voi aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci când a locuit în Isus Hristos, deoarece așa a făgăduit El. Atunci vom fi una.

Isus S-a rugat pentru aceasta. Da, El S-a rugat Tatălui ca noi să fim una, așa cum El și Tatăl sunt una.

Cât de uniți au fost ei? Dumnezeu era Viața, Duhul în El. Astfel că dacă noi vom fi una cu El, atunci Viața - Duhul Lui va locui în noi.

Ce se va întâmpla atunci? Concepțiile pământești, intelectuale și drăcești, crezurile și dogmele omenești vor cădea, iar experiența nașterii din nou prin Duhul, va lua locul lor. Atunci voi veți fi una. Da, Atunci frații vor fi frați cu adevărat și surorile vor fi surori cu adevărat. Din clipa aceea, toate dorințele, ținta și căutările voastre, vor fi spre slava Împărăției lui Dumnezeu, indiferent ce va spune biserica unde mergeți sau oricine altcineva.

Astăzi foarte mulți oameni sunt de părere că Duhul Sfânt nu mai lucrează ca la început, dar cu toate acestea, sunt zeci de mii de oameni care pot să se bucure de binecuvântările Sale.

Mulți dintre ei sunt oameni săraci,

oameni care au fost respinși de lume, care au fost dați afară din biserici, deoarece credeau că Dumnezeu este același și astăzi.

O, ei au fost umpluți însă cu Duhul Sfânt, au un singur gând, o inimă și o țintă. De unde vin ei? De la metodiști, de la bapțiști, de la prezbiterieni, de la catolici, martorii lui Iehova, ortodocși, evrei, etc. și au devenit una. Dar nu printr-un crez, nici printr-o denomi-națiune. De ce nu în felul acesta? Pentru că cel ce lucrează printr-o concepție intelectuală este Diavolul.

Împărăția lui Dumnezeu vine în inimile voastre prin lucrarea Duhului Sfânt. În felul acesta, Dumnezeu stă pe tronul din inima voastră, în camera Sa de control, conducându-vă emoțiile, concepțiile, gândurile, puterea și făcându-vă una cu El în părtășie și-n dragoste.

Da, Dumnezeu este Cel care vă umple cu dragoste, cu putere, cu Duhul. El vă umple cu propria Sa natură divină, schimbând natura voastră firească după natura Sa-, astfel încât să deveniți o făptură nouă în Hristos.

O, cât suntem de schimbați atunci când vine Hristos în noi! Când se realizează aceasta, voi puteți privi în urmă și să spuneți: „Cum am putut să stau atâta vreme departe de El? Cum de L-am respins de atâtea ori?”

O, acum totul este altfel. Nu mai aveți dușmani, pentru că toți privesc cu blândețe spre voi. Da, voi puteți uita tot ce-a fost. Puteți privi cu iubire spre cel mai crunt dintre dușmanii voștri și să vă rugați pentru el, iar dacă are probleme, puteți să-i întindeți mâna și să vă rugați pentru el. Atunci nu veți mai face nici o deosebire, nu veți privi la organizația de care aparține, ci veți gândi că și el este o ființă pentru care a murit Hristos.

Da, aceasta este umplerea pe care vrea să v-o facă Dumnezeu! Aceasta este împărăția în care vrea să ne pună El.

Vedeți? Noi suntem una pentru împărăția viitoare a lui Dumnezeu și nu pentru o altă denominațiune, nu pentru un cult sau pentru un crez oarecare. Atunci noi vom primi amprenta Sa, astfel încât atunci când Biblia va spune ceva, Duhul Sfânt care locuiește în noi, va striga: „Așa este! Acesta este Cuvântul Meu!”

Un astfel de om nu-și va mai pleca urechea spre ceea ce spune Cutare sau Cutare, nici nu va spune: „Bine, dar ce a spus despre aceasta dr. Jones? Dar dr. Cutare sau Cutare ce a spus despre aceasta?” Pe el nu îl va mai interesa ce spune cineva, și știți de ce? Pentru că Isus a spus: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24.35). În aceasta suntem noi una.

Metodiști, baptiști, prezbiterieni, sau orice altceva ați fi, noi suntem una. Nu-l lăsați însă pe Diavol să vă folosească ochii, ci lăsați-L pe Dumnezeu să vă folosească inima.

Voi să nu comentați niciodată Cuvântul Său căci dacă mai aveți întrebări referitoare la ceea ce este scris, aceasta arată că Dumnezeu nu este în inima voastră. Să nu uitați că Duhul Sfânt nu are niciodată întrebări cu privire la un Cuvânt spus de Dumnezeu! El este acela care-L primește imediat și spune: „Amin și Amin!”

De ce? Pentru că așa a spus Dumnezeu și aceasta este totul.

.....

Priviți-l pe Avraam. El a numit acele lucruri care nu erau ca și cum ar fi fost, și aceasta pentru că așa a spus Dumnezeu.

Da, Dumnezeu i-a spus atunci când el avea 75 de ani, iar Sara, 65, că vor primi un copil.

O, păi, era ridicol numai să te gândești la așa ceva! Și totuși Dumnezeu a spus aceasta, iar Avraam, care era fiul lui Dumnezeu, a umblat 25 de ani așteptând împlinirea făgăduinței.

Astfel, el spunea în fiecare zi:

„Sara, iubito, cum te simți?”

„Păi, nu este nimic nou”, răspundea Sara.

Da, ea intrase de mulți ani în menopauză, și nu avusese niciodată copii, deși se căsătorise cu Avraam de la 17 ani. Cu toate acestea, el a crezut Cuvântul Domnului și a numit lucrurile care nu erau ca și cum ar fi fost. Da, el a crezut că Cuvântul Domnului este Adevărul.

Astfel a trecut prima lună:

„Cum te simți, Sara?”

„Hm!
Nimic deosebit.”

„Nu-i nimic, spunea Avraam. Noi vom primi oricum
fiul făgăduit.”

A trecut un an.

„Cum
te simți, Sara?”

„Hm!
Tot așa.”

„Orice
ar fi, noi tot îl vom primi.”

Și Biblia spune că
în loc să slăbească, Avraam a devenit tot mai puternic. Desigur, acolo a avut
loc o minune. De ce? Pentru că Dumnezeu a spus ceva și așa a trebuit să se
întâmplesse. Dar până să vadă împlinirea făgăduinței, au trecut 25 de ani. Astfel
ea avea 90 de ani, iar Avraam 100.

Și când avea 99 de ani, Domnul l-a
vizitat pe Avraam, și în timp ce stătea cu spatele spre cortul în care se afla
Sara, i-a spus:

„Avraame,
anul viitor pe vremea aceasta am să te vizitez din nou...”

după care i-a spus ce se va întâmpla. Și într-adevăr, în anul următor, Sara l-a născut pe micuțul Isaac. De ce? Pentru că Avraam nu s-a clătinat, ci a stat neclintit pe făgăduința lui Dumnezeu. Da, el a stat credincios și i-a dat slavă. De ce? Pentru că a primit cuvintele lui Dumnezeu în inima sa și nu în minte.

Tronul lui Dumnezeu este în inimă.

Acolo noi devenim una: una în scopuri, una în gând, una în toate. Astfel, dacă un frate metodist câștigă 100 de suflete pentru Hristos, eu voi spune „Amin! Amin!”

Dacă prezbiterienii, sau oricare alții, câștigă un suflet pentru Hristos, voi spune: „Amin! Amin!”

Dacă Tommy Osborn

câștigă un milion de suflete pentru Hristos, anul acesta, iar Oral Roberts și Billy Graham face același lucru, eu îl laud pe Dumnezeul cel viu pentru că acesta este un câștig pentru împărăția lui Dumnezeu. De ce? Pentru că acesta este obiectivul nostru: să câștigăm cât mai multe suflete pentru El, cât mai mulți creștini născuți din nou.

Aceasta arată că noi suntem una: că suntem uniți, că suntem frați.

Dar dacă cineva

spune: „Păi, voi trebuie să fiți metodiști!” sau: „Voi trebuie să fiți baptiști!” sau: „Voi trebuie să fiți una sau cealaltă!” înseamnă că gândul, scopul și realizările voastre sunt pe dos, sunt greșite. Înseamnă că voi încercați să faceți ceva de la voi înșivă, ca să păreți mai mari decât în realitate. Să nu uitați aceasta!

Ați observat vreodată grâul în creșterea lui? Înainte de formarea bobului în spic, el stă drept în sus în bătaia vântului, dar nu uitați că este gol, nu are nimic înăuntru. Când se formează însă bobul, el se pleacă.

Tot așa este și omul. Câtă vreme este gol, el stă cu capul sus, dar când este umplut cu Duhul lui Dumnezeu și cu îndurarea Sa, își pleacă capul în umilință.

Și Biblia spune: „*Oricine se va înălța, va fi smerit : și oricine se va smeri, va fi înălțat.*” (Matei 23.12).

Prieteni, este timpul ca bărbații și femeile să se trezească la realitate, căci noi dorim să fim una, deoarece Domnul Isus s-a rugat ca noi să fim una, așa cum El și Dumnezeu sunt una. Cum erau Ei una?

Foarte simplu: Dumnezeu era în Hristos, iar noi devenim una cu Hristos dacă îl lăsăm să vină în inima noastră.

Vedeți? Există o singură cale ca noi să devenim una și anume, să-L lăsăm pe El să-Și ocupe locul în camera Sa de control, adică în inimă. Numai atunci vom fi una.

Noi ne aflăm în timpul sfârșitului, în fața unor lucruri îngrozitoare, dar cât timp Hristos Se află în camera de control, adică în inima noastră pentru a ne conduce și pentru a ne întări credința în lucrurile pe care nu le vedem cu ochii aceștia de carne, totul este în ordine, orice ar veni.

„Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11.1). De ce puteți crede făgăduințele Sale?

Pentru că Dumnezeu este în inima voastră și vă spune că Cuvântul Său este adevărul. Adevărul este că Duhul lui Dumnezeu nu va nega niciodată Cuvântul Său, ci îl va recunoaște întotdeauna.

Oh, sunt atât de bucuros când mă gândesc că în mijlocul nostru stă Dumnezeul cel viu și adevărat!

Îmi amintesc că cu câțiva timp în Indiana, au fost doi băieți care au crescut într-o fermă. Ei au crescut împreună și erau foarte săraci. După o vreme, unul dintre ei s-a căsătorit și a plecat la oraș, unde a început să participe la jocurile de noroc, apucând pe o cale greșită.

El și soția lui au jucat până au devenit foarte bogați. Fiind deja multimilionari, ei s-au mutat la Chicago, unde și-au construit un adevărat palat. Noaptea și-o petreceau prin cluburi, în distracții și petreceri, în timp ce acasă aveau o mulțime de servitori care le făceau tot ce-și doreau. Văzând cât de bine o duc, ei se gândeau că aceasta este o viață adevărată și fericită, dar nu este adevărat! Un om care duce o asemenea viață, care este un păcătos, nu poate avea liniște și pace.

Dar vedeți? Dacă un om dorește să bea și o face, spune că aceasta este viața adevărată. Dar în realitate aceste lucruri îi arată goliciunea și sărăcia.

Uitați-vă la un om care câștigă un

milion de dolari. El nu se va mulțumi cu atât, ci imediat va dori să aibă două milioane.

Uitați-vă la un om care bea. El nu se va mulțumi cu un pahar, ci va dori încă unul și încă unul.

Uitați-vă la un bărbat care-și înșală soția. Dacă o face o dată, o va face din nou. De ce aceasta? Pentru că în om este ceva care nu se mulțumește niciodată.

Poate că un om are un milion, sau poate că are zece milioane. Și ce face? Merge să se distreze și bea și chefuiește, dar când se culcă, se trezește cu mintea tulburată din cauza coșmarelor, în care visează că cineva îl urmărește ca să-i ia bogățiile.

Și voi numiți aceasta pace? O, nu, aceasta nu este pace.

Dar un om care-L are pe Dumnezeu în inima sa, se duce să se culce liniștit și se trezește în pace, chiar dacă nu are nici măcar o pernă pe care să-și pună capul, chiar dacă nu are nici măcar o pereche de pantofi sau o masă decentă în casa sa.

Vedeți? Aceasta este adevărata pace. Este ceva ce pune Dumnezeu în inima sa.

Și tânărul acesta, care s-a îmbogățit la jocurile de noroc, a uitat tot ce învățase în copilărie, urmărind numai profitul lui.

Când s-a apropiat însă Crăciunul, s-a gândit la prietenii săi și s-a hotărât să le scrie la fiecare câte o scrisoare ca să-i invite la el. Numele lui era Jim, iar numele prietenului său de la fermă (a săracului), era John.

Și Jim i-a scris: „John, aș vrea să vii la noi pentru că nu ne-am văzut de mulți ani și aș vrea să discutăm puțin.”

Dar John i-a răspuns: „ Jim, m-aș bucura mult să pot veni la tine, dar nu pot s-o fac pentru că nu am bani.”

Atunci Jim i-a trimis un CEC însoțit de o nouă scrisoare:

„Vino,
te rog, pentru că vreau să te văd!”

Astfel, John s-a îmbrăcat cu ce a avut mai bun și a plecat. Când a ajuns la Chicago a fost așteptat de o limuzină luxoasă, care urma să-l ducă la prietenul său. O, el nici nu știa cum trebuie să se poarte. Astfel, când a urcat în limuzină, și-a ținut tot timpul pălăria în mână, neștiind ce să facă cu ea, iar când a ajuns acasă la Jim a sunat simțindu-se tot mai încurcat.

Imediat a venit un servitor care i-a zis:

„Cartea dumneavoastră de vizită ,
domnule!”

Dar el habar n-avea
despre ce vorbea acel om, așa că l-a privit foarte nedumerit pe servitor, care
a repetat:

„Aș vrea cartea dumneavoastră de
vizită, domnule.”

„Nu știi despre ce vorbești,” a
răspuns el. „Jim m-a invitat să vin aici și aceasta este tot ce știi.”

Atunci servitorul
s-a dus la stăpânul său, care încă dormea, și i-a zis:

„La
ușă se află un om îmbrăcat foarte ciudat. Eu n-am mai văzut niciodată un
asemenea om, dar el spune că a fost chemat de dumneavoastră.”

„Spune-i
să intre,” a răspuns Jim, după care s-a ridicat
și s-a dus să-și întâmpine prietenul.

„O,
John, nici nu știi cât de mult mă bucur că te văd!”

Bietul băiat de la
țară privea însă în jurul său foarte uluit și a spus:

„Jim,
tu ești cu siguranță foarte bogat.”

„O,
vino, numai să-ți arăt și împrejurimile!” după care l-a dus la geam ca să-i
arate domeniile sale.

John l-a privit,
după care l-a întrebat:

„Unde
este Marta? (soția lui Jim).”

„O,
n-a venit încă! Noaptea trecută a fost la o petrecere.”

„Cum
voi nu ieșiți împreună?”

„Nu,
nu prea ieșim împreună, John, dar tu cum te înțelegeți cu Catie?”

„O,
bine!”

„Este
acasă?”

„Desigur,”
a spus John. „Noi avem șapte copii. Dar voi aveți copii?”

„Nu,
Marta nu vrea să aibă copii, pentru că este de părere că aceasta ar implica-o
în viața socială și nu vrea aceasta.”

După aceea i-a
arătat o clădire și a spus:

„Privește. Vezi Banca de acolo?”

„Da.”

„Eu
sunt președintele ei.”

„Da?”

„Dar
compania aceea de căi ferate o vezi?”

„Da,
a răspuns John.”

„Am
investit acțiuni de un milion de dolari în ea.”

John a privit în
jur și a văzut toate grădinile și locurile pe care i le arăta prietenul său,
după care a spus:

„Este foarte frumos, Jim, și mă gândesc că ești foarte mulțumit de ceea ce ai realizat. Eu și Catie nu avem prea mult. Trăim tot în baraca aceea micuță, dar suntem fericiți.”

În clipa când a spus acele cuvinte, la ușă s-a auzit un grup de colindători. Atunci Jim l-a privit lung pe John și i-a spus:

„John, aș vrea să te întreb ceva. Îți mai aduci aminte de vremea când eram băieți? Atunci mergeam împreună la biserica aceea micuță, vopsită cu roșu și ascultam acele cântări vechi.”

„Da,
Jim.”

„Mai
mergi acolo?”

„Desigur,
eu sunt diacon în acea biserică,” a răspuns John. „Dar cei cu tine, Jim? Până acum mi-ai arătat ce bogății ai aici, dar pe calea cealaltă ce ai?”

„John, îmi pare rău, dar pe calea de care-mi vorbești tu, nu am nimic. Îți mai amintești, John, că într-un an, chiar înainte de Crăciun, nu am avut pantofi, dar am fost mai interesați să facem rost de artificii pentru Crăciun. După ce le-am cumpărat, ne-am dus și am pus capcane ca să prindem câțiva iepuri pentru masa de Crăciun, îți amintești?”

„Da,
îmi amintesc. Tu ai cumpărat câteva artificii și le-ai împărțit cu mine.”

„Da,
așa este,” a răspuns Jim , după care a
continuat:

„John,
eu aș împărți totul cu dragă inimă cu tine, dacă mi-ai da un singur lucru. Aș
vrea să pășesc din nou pe drumul acela prăfuit, ca să merg la bisericuța aceea
veche și să simt prezența lui Dumnezeu
atunci când corul va începe să cânte acele cântări vechi și demodate,
iar predicatorul începe să predice Cuvântul. Da, aș da orice, aș da tot ce am,
fiecare acțiune de la Bancă și această casă, totul, dacă aș putea să mă întorc
înapoi ca să am acea pace binecuvântată pe care am avut-o înainte de-a pleca de
pe această cale veche
și prăfuită.”

Auzind aceste cuvinte, John l-a
cuprins în brațe și i-a spus:

„Odată
au fost trei bărbați înțelepți și bogați (magii) , care au venit și și-au
așezat toată bogăția la picioarele pruncului Isus, iar Dumnezeu le-a dat
iertare pentru păcatele lor. Tu, Jim, ai realizat multe lucruri cu care te poți
lăuda în fața oamenilor și aceasta este minunat, dar în ce mă privește, prefer
să trăiesc într-o casă de paie, alături de soția mea și alături de cei 7
copilașii ai noștri și să am pace și bucurie în inimă, decât să am toate
bogățiile pe care le ai tu.”

Așa este, prieteni. Acesta este
adevărul.

Bogăția nu se măsoară numai în dolari, în popularitate, sau în domenii. O, nu! Ci adevărata bogăție este Împărăția lui Dumnezeu în inima ta. Când se întâmplă aceasta, El îți schimbă emoțiile, planurile și ținta, făcând din tine o ființă nouă în Hristos Isus și dăruindu-ți Viața Sa veșnică.

Acesta este cel mai minunat lucru, este cea mai mare realizare.

Haideți

să ne rugăm. Și în timp ce stăm cu capetele plecate, gândiți-vă dacă voi sunteți săraci printre bogățiile acestei lumi? Poate că nici nu știți cum să faceți cum să vă plătiți chiria sau cheltuielile comune. Nădejdea mea este că nu sunteți chiar în situația aceasta, dar dacă totuși este așa, voi puteți pleca în seara aceasta fiind cei mai fericiți săraci din lumea aceasta. Da, puteți pleca de aici cu o bogăție care nu poate fi cumpărată nici chiar cu toți banii lumii. Cum se poate face aceasta? Unindu-vă inimile cu inima lui Isus Hristos. Atunci El va intra în inima voastră și va ocupa camera de control, astfel încât orice ar veni în continuare, voi veți fi fericiți pentru tot restul zilelor voastre. Aceasta este cel mai minunat prezent care a fost dat vreodată unui muritor.

O,

desigur, voi prietenii, obișnuiți să vă dați daruri de Crăciun unii altora. Aceasta este minunat, este frumos, dar, frate, în seara aceasta vi se oferă tuturor un Dar gratuit, un Dar pentru care nu trebuie să dați nici un ban, sau altceva de felul acesta, un Dar care vine de la Dumnezeu și acesta este singurul Său Fiu născut: Isus Hristos.

Ați

vrea ca să-L primiți ca și Conducătorul vostru personal? Ca și Mântuitorul și Răscumpărătorul vostru? Ca și Împăratul vostru? O, El este Cel care vindecă sufletul și trupul! Este Cel care deține controlul camerei din inima voastră!

Dacă

mai aveți teamă sau îndoieli, lăsați-le să plece chiar acum din inima voastră și lăsați-L pe El să vină și să domnească în voi. Lăsați-L pe El să vă conducă; să fie Domnul și Călăuzitorul vostru.

Voi

spuneți: „O, dar eu cred! Eu i-am deschis inima acum câțiva ani și L-am primit în ea!”

Aceasta

este bine, dar a devenit El Domnul tău? Deține El controlul deplin asupra emoțiilor tale, asupra credinței și a tuturor lucrurilor din inima ta? Când citești Biblia, poți să vezi fiecare Cuvânt scris în ea ca fiind Adevărul?

O,

dacă El domnește cu adevărat în inima voastră, rămâneți liniștiți și plini de pace chiar și atunci când încercările și problemele vă lovesc din toate părțile. De ce? Pentru că știți că chiar dacă bomba atomică ar distruge în seara aceasta întregul pământ, tu vei fi luat în slavă de Isus Hristos, înainte ca cenușa ta să fie așezată pe pământ.

Aveți

voi această siguranță? Dacă n-o aveți, n-ați vrea să veniți la El? N-ați vrea să vă ridicați în liniște mâinile și să spuneți: „Doamne, fii îndurător față de mine! Dorința mea este să fiu unit cu Tine, să fiu unul din copiii Tăi, în Împărăția lui Dumnezeu. Tu mă cunoști și știi că aceasta este singura mea dorință. Ia-mă Doamne așa cum sunt și ajută-mă să fiu unul dintre aleșii Tăi.”

Domnul

să te binecuvânteze fiule!

Domnul să te
binecuvânteze, domnule.

Domnul să te
binecuvânteze și pe tine frate. Și pe tine . Și pe tine, doamnă. Dumnezeu să te
binecuvânteze. Aceasta este foarte bine.

Eu cunosc felul în care îi cheamă la
altar biserica metodistă pe credincioșii ei. Aceasta este în ordine, eu nu am
nimic împotriva, dar, frate, tu nu poți ridica mâna spre Dumnezeu, nu poți să
faci nici măcar un gest spre El, fără ca mai întâi să fii atins de Dumnezeu.
Isus a spus:

*„Nimeni
nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi
învia în ziua de apoi.” (Ioan 6.44).*

N-ai vrea să-L onorezi și tu pe
Dumnezeu, ridicând mâna și spunând: „Da, Doamne, doresc ca inima mea să
devină
turnul Tău de control. De aceea așez la picioarele Tale fiecare păcat pe care
l-am săvârșit până acum, deoarece începând din clipa aceasta vreau să trăiesc
numai pentru Tine. Îmi golesc inima de toate obiceiurile rele pe care le-am
avut și de toate păcatele care m-au robit. Doresc ca Tu să fii Domnul și
Stăpânul inimii mele. De aceea Te chem să vii în viața mea și să mă călăuzești
în toate lucrurile.”

Să spunem aceasta în timp ce ne rugăm.

Doamne, Tu ai spus
în Cuvântul Tău că nici un om nu poate veni la Tine, dacă nu este atras de

Tatăl și că tot ce-Ți dă Tatăl va ajunge la Tine și nu se va pierde. Aceasta înseamnă că un om poate trăi 10 ani, 20, 50 sau 75 de ani și totuși să nu vină niciodată la Tine, deși vine un timp când cărarea lui pe acest pământ ajunge la capăt.

Dar cât de mulțumitori îți suntem noi pentru că printre noi este încă același Dumnezeu Viu, care-i iubește pe oameni! În seara aceasta, Tu Ți-ai întins mâna peste această adunare și ai permis ca fiecare suflet să se apropie și să-L primească pe Isus Hristos, marele Dar de Crăciun dat de Dumnezeu pentru omenire. Da, singurul Dar viu și adevărat pe care ni l-a dat Dumnezeu, este singurul Său Fiu născut pe pământ.

Primește-i pe toți, Doamne!

Va veni un timp când poate că vor ajunge la capătul drumului și atunci vor zace pe o pernă trăgând să moară, sau vor geme pe șosea sub un automobil, sau poate că vor bolborosi în timp ce se vor îneca într-o apă. Eu nu pot să știu care este destinația lor, dar Tu cunoști toate lucrurile, iar Isus a spus: *„...cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* (Ioan 5.24).

Eu cred că acesta este Cuvântul Tău, Doamne, chiar dacă voi trăi, sau voi muri, acesta este Cuvântul Tău pentru că a fost rostit de gura Ta. Și Tu ai spus:

„...pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară...”

...căci voia Celui ce M-a trimis, este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în

ziua de apoi.” (Ioan 6.37-39).

Da, chiar dacă un om se va îneca în mare, chiar dacă va arde în foc, sau dacă cenușa lui ar fi împrăștiată în cele patru colțuri ale pământului, Domnul Dumnezeu îl va învia după cum a făgăduit în 1Tesaloniceni 4.16-17:

„Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos.

Apoi noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți cu toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh: și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.”

Doamne Dumnezeule, noi credem că acesta este Cuvântul Tău și că El se va împlini întocmai. Credem de asemenea că oamenii aceștia sărmani, care și-au ridicat în seara aceasta mâinile spre Tine, plecându-și capetele spre țărâna din care au fost luați, vor avea parte de îndurarea Ta, deoarece au venit la Tine, s-au recunoscut ca vinovați și au spus : „Doamne, eu sunt greșit, de aceea Te rog să privești spre mine cu îndurare și să mă primești la picioarele Tale.”

Oh, este posibil să-i respingi? Nu, Tu nu ai putea face aceasta!

Tu nu ai putea să-i respingi și să rămâi totuși Dumnezeu cel drept, deoarece au venit la picioarele Tale cu toată sinceritatea. O, ei sunt darul iubirii lui Dumnezeu pentru Tine!

Acesta

este motivul pentru care ca slujitor al Tău, eu vin și Ți-i predau. Ți predau trupurile,

sufletele și duhurile lor și Te rog să-i păstrezi în binecuvântarea Ta. Scoate din ei orice duh al Diavolului, ia-le păcatele și obiceiurile vechi și fă ca începând din seara aceasta să nu se mai supere niciodată. Îngăduie Doamne, ca atunci când vor pleca de aici, să fie pe deplin eliberați și avându-L pe Dumnezeu în inimile lor, în camera Sa de control.

Fă ca atunci când vrășmașul va veni să-i ispitească, să-și aducă aminte că Dumnezeu e în camera de control și că El este acela care le întoarce privirile de la tentațiile lui murdare. În felul acesta, Împărăția lui Dumnezeu va locui în inima noastră, iar noi ne vom putea ruga așa cum ne-ai învățat Tu: *„...vie împărăția Ta; facă-Se voia Ta, precum în ceruri și pe pământ... și ne iartă nouă greșelile noastre, precum iertăm și noi greșiților noștri : și nu ne duce în ispită ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin.”* (Matei 6.10-13).

Așa este scris și așa se va face. Toți aceia care v-ați ridicat mâinile și ați crezut în Domnul Isus Hristos, acceptându-L ca Mântuitor personal, să-L primiți în inima voastră prin credință și nu prin intelect. Să nu priviți spre ceea ce văd ochii voștri și să nu ziceți în inima voastră: „Oh, dar nu pot să mă las de cutare sau cutare lucru! Nu pot să fac asta sau cealaltă...” Să nu gândiți niciodată în felul acesta deoarece asemenea gânduri vin din intelect și nu din credință. Voi să priviți tot timpul spre ceea ce spune Cel ce stăpânește turnul vostru de control: „Și tu ești proprietatea lui Dumnezeu!” și să mergeți mai departe.

Da, nu uitați niciodată să ascultați numai Glasul care vorbește din inima voastră, deoarece Acela este Dumnezeu. Toate celelalte lucruri se vor prăbuși și vor trece așa cum trece și întunericul pentru a-i face loc luminii.

Cine este mai puternic? Lumina sau întunericul? O, stați să răsără soarele și atunci veți vedea ce se va întâmpla cu întunericul! El se va risipi, nu va mai putea dăinui.

Același lucru se întâmplă cu un om atunci când Duhul lui Dumnezeu intră în inima lui: Da, atunci toate gândurile intelectuale vor cădea, iar întunericul îndoielii și al necredinței va pleca. Da, ele nu vor mai putea dăinui, deoarece nu acolo le este locul. De ce aceasta? Pentru că Lumina a umplut sufletul vostru. Astfel voi sunteți în Lumină și pășiți numai în Lumină, dovedind prin tot ceea ce faceți că îl iubiți pe Dumnezeu și că sunteți copiii Lui.

Acum aș vrea să cântăm împreună o cântare:

Eu
sunt un copil al Împărăției

Un
copil al Împăratului

Cu
Isus, Salvatorul meu,

Eu
sunt un copil al Împăratului.

Câți
dintre voi simțiți aceasta? Aș vrea să vă ridicați mâinile. Da, ridicați-vă mâinile și spuneți: „Eu sunt un copil al Împăratului!”

Ridicați-vă

mâinile sus, credeți din inimă și stați de partea Lui, căci Dumnezeu vă cunoaște inima.

Haide

pastore, căci eu nu pot conduce această cântare. Vino și ajută-mă! Vrei s-o faci? Haideți să cântăm cu toții împreună. Cred că sora de la pian va veni să ne dea tonul. Eu am privit în jur dar n-o văd nicăieri.

Câți dintre voi

cunosc cântarea :

Tatăl meu este bogat,

El are case și pământuri multe,

El ține bogățiile lumii în mâna Sa.

Gândiți-vă

cât de minunat este acest lucru. În ordine.

Să

cântăm cu toții încet. (fratele Branham cântă împreună cu adunarea).

Credeți

că sunteți un copil al Împărăției? Dacă da, ridicați-vă mâinile. În ordine.

Acum, în timp ce vom cânta din nou

acest cântec, aș vrea să vă strângeți mâinile unii altora, indiferent dacă vă cunoașteți sau nu. Dacă sunteți copiii Împăratului, veți da mâna unii cu alții.

(Fratele Branham
cântă):

Să
fiu ca Isus, să fiu ca Isus,

Pe
pământ eu tânjesc să fiu ca El.

Prin
toată călătoria vieții,

De
pe pământ spre slavă,

Eu
doresc să fiu ca El.

Nu
este aceasta și dorința voastră? „Amin”.

El
este atât de minunat, de aceea Îl iubesc cu toată ființa mea. Eu i-am dăruit
Lui tot ce am, acum 28 de ani, de atunci fiind tot timpul pe câmpul de luptă și
făcând tot ceea ce este bine, pentru a-i face pe bărbați și pe femei să
privească la această cunună de slavă.

Nu demult, un bărbat a venit la mine
și mi-a spus:

„O,
predicatorule, nu mai vorbi așa!”

„Ești creștin?” l-am întrebat eu.

„Da,
dar noi mai avem de făcut încă o mulțime de lucruri aici pe pământ!”

„Pentru
mine, cel mai important și mai fericit lucru la care mă pot gândi, este venirea
Domnului Isus,” am răspuns eu.

Știți ce a
spus Pavel când a ajuns la capătul drumului său pe acest pământ?

„M-am
luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința.

*De
acum, mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea”
Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi
iubit venirea Lui.”*
(2Timotei 4.7-8).

Ce m-ar mai putea atrage aici? O,
acest trup bolnăvicios, bătrân și slab, care este supus putrezirii, va fi

schimbat într-o clipă, într-o clipeală de ochi și astfel voi fi viu pentru veșnicie.

Acolo nu voi mai fi bolnav niciodată;
nu voi mai plânge niciodată; nu voi mai îmbătrâni și nu voi mai muri niciodată.
Acolo nu voi mai avea nici o durere de inimă și nici o grijă, deoarece voi trăi
în prezența Sa și voi primi un trup asemenea trupului Său proslăvit.

Nu merită să trăim pentru această
nădejde? Nu este acesta cel mai important lucru după care trebuie să privim?

Dar cum putem să-l primim? O, este un
Dar de la Dumnezeu! Nu trebuie să plătim nimic, ci numai să-l deschidem inima
Celui ce bate la ușa ei și să-l spunem: „Da, Doamne, Tu ești Creatorul meu, de
aceea Te accept din toată inima mea!”

Ce urmează? El ne sigilează cu Duhul
Său cel Sfânt și ne ascunde în Hristos, astfel încât nu mai putem vedea nimic
altceva decât pe Isus Hristos cel răstignit și sângele Său salvator.

Nu sunteți bucuroși
pentru aceasta?

Eu știu că nici un crez nu poate să
facă aceasta. Nu cunosc nici o denomi-națiune care s-o poată face. Nu cunosc
nici o biserică și nici un om care să poată face acest lucru. Nimeni și nimic
n-o poate face, decât Sângele lui Isus Hristos.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Cred

că urmează un serviciu de binecuvântare pentru copii. (fratele Neville spune : „Da”)

Deci voi preda
serviciul păstorului.

Frate
Neville, Domnul să te binecuvânteze.

-

Amin -